

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/487/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814203699
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814203699.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členov JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa C. B., a.s. so sídlom ul. U. č. XX, Y., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného G., advokátska kancelária, s.r.o., Y., D. XX proti odporkyni J. J., štátnej občanke H. republiky, t. č. bytom L., ul. B. č. XXXX/XX, o zaplatenie 3.155,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. septembra 2014 č. k. 7C/109/2014- 184 jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 16. septembra 2014 č. k. 7C/109/2014- 184 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,44 eur s 12 % úrokom ročne z dlžnej sumy 38,44 eur za obdobie od 22.12.2010 do 10.3.2011 a s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 38,44 eur od 11.3.2011 až do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci s účinnosťou od januára 2015 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konanie o zaplatenie 231,75 eur s príslušenstvom zastavil. Vo zvyšku súd návrh zamietol z dôvodu premlčania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa domáhal proti odporkyni zaplatenia 3.155,59 eur s úrokom 12% ročne zo sumy 2.702,14 eur, od 22.12.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.702,14 eur, od 22.12.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 5.4.2006 medzi jeho právnym predchodcom H., so sídlom ul. X. č. XX, Y., IČO: XX XXX XXX a odporkyňou bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť odporkyni úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eur) a záväzok dlžníčky splatiť poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 1.158,- Sk, vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Okresný súd v rámci právneho posúdenia veci uviedol, že úver je absolútnym obchodom, a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa, Zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy. Je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5MCdo 20/2009). S účinnosťou zák. č. 150/2004 Z. z. došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na

spotrebiteľský právny vzťah, vrátane premlčania, predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami. Aplikácia praxe síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať, avšak niet žiadneho dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky, vrátane premlčania v spotrebiteľskej zmluve má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľa výhodnejšia (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR číslo 5MCdo 20/2009, rozsudok Krajského súdu Prešov č. 6Co 26/2012, rozhodnutie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 402/2013-10 z 19.6.2013, rozsudok Krajského súdu Trenčín číslo 6Co 233/2014). Súd ďalej poukazuje na novelu Občianskeho zákonníka, vykonanú zák. č. 102/2014 Z. z. v znení zák. č. 151/2014 Z. z., ktorá v ustanovení v bode 1., v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripojila vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Tento bod citovaného zákona nadobúda účinnosť až od 1.4.2015, no i napriek tomu podľa názoru súdu, už teraz dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zák. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že „na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť týmto zákonom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník.“ Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 940/2013-206 z 16.10.2014). Navrhovateľ uplatnil svoj nárok proti odporkyni návrhom na začatie konania, ktorý na súd došiel dňa 28.2.2014. Odporkyňa uplatnila námietku premlčania nároku navrhovateľa. V konečnom dôsledku bol však aj súd povinný k premlčaniu prihladiť z úradnej povinnosti, vzhľadom na novelu zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vykonanú zák. č. 102/2014 Z. z., a to ustanovenie § 5b. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a aplikáciu trojročnej premlčacej doby, okresný súd priznal navrhovateľovi sumu zodpovedajúcu nezaplateným, splatným a nepremličaným splátkam. Odporkyňa mala povinnosť splácať splátky do 10.3.2011, teda posledná splátka bola splatná v uvedený deň. Vzhľadom na to, že navrhovateľ podal návrh dňa 28.2.2014, nepremličaná je len posledná splatná splátka vo výške 38,44 eur (1.158,- Sk). Navrhovateľ si proti odporkyni uplatnil sumu 2.702,14 eur celkovo, pozostávajúcu z riadnych úrokov, poplatkov, čistej istiny úveru, ktoré vyčíslil ku dňu 21.12.2010, a ďalej úroky z omeškania 221,70 eur (o sumu 231,75 eur, uplatňovanú titulom úrokov z omeškania návrh zobrať sčasti späť), tiež vyčíslené k uvedenému dátumu. Uplatňovaná suma 2.885,40 eur (rozdiel medzi sumou 2.923,84 eur /2.702,14 eur plus 221,70 eur/ a sumou 38,44 eur) je však vzhľadom na 3 ročnú premlčaciu lehotu, premlčaná. Preto v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Je už uvedené, že odporkyňa celkovo uhradila sumu 11.264,- Sk (naposledy dňa 23.1.2007 sumu 1.519,20 Sk). V čl. 5.4 Obchodných podmienok sa zmluvné strany predmetnej zmluvy dohodli, že pohľadávka veriteľa sa spláca v poradí: splatné poplatky, úroky z omeškania, úroky, istina úveru. Uvedené zmluvné dojednanie je v neprospech odporkyne (v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ako spotrebiteľa, lebo splátkami si potom čo do istiny dlh neznižovala, ale uhrádzala nimi predovšetkým príslušenstvo. Realizované úhrady vzhľadom na dátum, v ktorý boli navrhovateľovi poukázané, na výšku priznanej sumy 38,44 eur vplyv nemajú. Mali byť započítané na splátky za jednotlivé mesiace, v ktorých ich vykonala (premlčané obdobie), resp. za predchádzajúce mesiace, v ktorých úhradu nevykonala. Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov 12% ročne z istiny 2.702,14 eur, od 22.10.2010 do zaplatenia. Splatením úveru sa rozumie jeho vrátenie veriteľovi spolu s úrokmi, ktoré plnia funkciu odplaty pre veriteľa. Z ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/1998) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (porovnaj rozhodnutie IV. ÚS 476/2012).

Splatnosť nepremličanej, a to poslednej splátky nastala dňa 10.3.2011, do ktorého dátumu patria navrhovateľovi dohodnuté úroky 12% ročne, a to odo dňa, od ktorého si ich uplatnil, t. j. od 22.12.2010 (súd nemohol návrh prekročiť a priznať ich od skoršieho dátumu). V prevyšujúcej časti súd návrh o

zaplatenie úrokov ako neopodstatnený zamietol. Navrhovateľ predmetom konania ďalej urobil nárok o zaplatenie úrokov z omeškania 9% ročne zo sumy 2.702,14 eur, od 22.12.2010 do zaplattenia. Odporkyňa je v omeškani len so zaplattením poslednej splátky, a to od 11.3.2011 (deň nasledujúci po jej splatnosti), ktoré omeškanie v čase rozhodnutia vo veci samej trvá. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., má preto navrhovateľ nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy 38,44 eur vo výške 9% ročne. V prevyšujúcej časti súd návrh o zaplatenie úrokov z omeškania, ako neopodstatnený zamietol. O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže každý z účastníkov mal vo veci len čiastočný úspech. Odporkyňa je slobodná matka, nezamestnaná, jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi 270,- eur mesačne. Preto jej súd na zaplatenie dlžnej sumy povolil splátky po 10,- eur mesačne. Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 2,3, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a §1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 100 a § 103 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku do výroku o zmietnutí návrhu vo zvyšku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť resp. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zdôraznil, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere, pre ktorý je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Podľa právnej úpravy platnej v čase uzavretia úverovej zmluvy medzi účastníkmi nemohla byť táto posúdená podľa Občianskeho zákonníka, pretože civilno-právna úprava nezaraďovala zmluvu o úvere medzi spotrebiteľské zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je samostatným zmluvným typom vylučujúcim použitie Obchodného zákonníka. Spotrebiteľská zmluva môže mať občianskoprávnu i obchodnoprávnu povahu a podľa nej treba pristupovať aj k otázke premlčania jednotlivých nárokov. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka nestanovuje aplikáciu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské zmluvy vo forme absolútnych obchodov inak ako v rozsahu §52 až § 54, resp. § 60. Odvolateľ zdôraznil, že ustanovenia o premlčaní majú kogentnú povahu a nemôžu byť predmetom zmluvnej podmienky. Navyiac, tieto ustanovenia zákona nie sú úpravou smerujúcou k ochrane spotrebiteľa, na podporu čoho odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn.32Cdo/3337/2010. Záver o aplikácii Obchodného zákonníka neodporuje ani rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 5MCdo/20/2009, ktorý zaujal názor, že pri zmluve o pripojení uzavretej podľa zákona č. 195/2000 z. z., resp. zákona č. 610/2006 Z. z. so spotrebiteľom je premlčacia doba 3 roky, nakoľko tento záver sa týkal zmluvnej podmienky o voľbe práva - Obchodného zákonníka, ktorá bola posúdená ako neprijateľná; nešlo teda o obligatórne použitie Obchodného zákonníka, ako je tomu v prejednávanej veci. Obdobný názor ako odvolateľ zaujali k otázke aplikácie Obchodného zákonníka pri premlčaní v konkrétnych veciach aj Krajský súd v Trnave, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Banskej Bystrici i Krajský súd v Žiline. Odvolateľ poukázal na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a v ktorom bolo vyslovený právny názor o potrebe použitia Obchodného zákonníka.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že je v zlej finančnej situácii, má zdravotne postihnutú dcéru, jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, dlh začala splácať tak, ako jej určil okresný súd po 10,- Eur mesačne..

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Predmetom posudzovania odvolacieho súdu v prejednávanej veci vzhľadom na obsah odvolania navrhovateľa bolo, či je správne na námietku premlčania aplikovať ustanovenia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka vzhľadom na rôzne upravenú dĺžku premlčania.

Odvolací súd považuje na tomto mieste za potrebné uviesť, že okresný súd sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vyporiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred okresným súdom.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 100 a 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní. Aj keď má úverová zmluva charakter absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19. júna 2013 č.k. I. ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia premlčacia doba štvorročná (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh -povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou trojročnou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009.).

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne *expressis verbis* vyriešila výkladové rozdiely, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z dôvodovej správy k zákonu vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové problémy v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa bude vždy preferovať priorita Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Preto okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 101 a 103 Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3MCdo/12/2014 zo dňa 21.04.2015 rozhodol, že „V preskúmanom prípade je aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčacie právo malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného a nie Občianskeho zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ §5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 tretiu vetu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 a ust. § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka dňa 01.04.2015 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.“ Totožný právny názor bol prezentovaný v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.04.2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že spotrebiteľský úver bol predmetom osobitnej právnej úpravy v zákone č. 258/2001 Z. z., preto aj pre právne vzťahy z takejto zmluvy platili všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže išlo o občianskoprávny vzťah. Na právne vzťahy zo spotrebiteľského úveru sa nemohli uplatniť predpisy Obchodného zákonníka, keďže Obchodný zákonník je tiež vo vzťahu k Občianskemu zákonníku *lex specialis* (identicky ako zákon o spotrebiteľských úveroch). Obchodný zákonník inštitút premlčania upravuje (na rozdiel od spomínaného zákona o spotrebiteľských úveroch), preto pre obchodnoprávne vzťahy založené úverovou zmluvou, ktorá nemá charakter spotrebiteľského úveru podľa osobitného predpisu, platí pre premlčanie úprava v Obchodnom zákonníku. Neplatí však pre spotrebiteľské úvery podľa zákona č. 258/2001 Z. z., pre ktoré platia subsidiárne predpisy Občianskeho zákonníka.

K tvrdeniu odvolateľa, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu u dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, nie na úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 vychádzajúc z európskej legislatívy (Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Splňa totiž náležitosti spotrebiteľskej zmluvy pozitívne vymedzené v citovanom ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré treba vykladať v spojení s európskou legislatívou vtedy platnou a účinnou a s dôvodovou správou k následnej novelizácii zákonom č. 568/2007 Z. z., v zmysle ktorej tam uvedený výpočet právnych foriem spotrebiteľských zmlúv bol len demonštratívny a teda spotrebiteľskou zmluvou môžu (mohli) byť aj iné zmluvy. Zmluva uzatvorená účastníkmi splňa súčasne náležitosti typovej zmluvy podľa zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom a platnom ku dňu uzavretia zmluvy, a to § 23a ods. 2, podľa ktorého na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako správne uviedol okresný súd.

Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Okresný súd rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu mu ani žiadne trovy nevyplynuli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .